

Międzynarodowy Festiwal Fotografii Transfotografia

 gdansk.pl/wydarzenia/miedzynarodowy-festiwal-fotografii-transfotografia,w,5690

Festiwal jest największym wydarzeniem fotograficznym w Polsce północnej i jedną z najważniejszych imprez kulturalnych, realizowaną w różnych przestrzeniach wystawienniczych i miejscach spotkań Trójmiasta. Wydarzenie trwało będzie dwa miesiąc i obejmie realizację kilkunastu wystaw w miejscach temu dedykowanych: galeriach, muzeach, przestrzeniach teatralnych i koncertowych jak i mniej formalnych np. klubach muzycznych, filmowych, kawiarniach i przestrzeniach publicznych jak deptak miejski, park, molo nadmorskie.

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FOTOGRAFII TRANSFOTOGRAFIA

Refleksja tematyczna, eksperyment estetyczny, sublimacja rzeczywistości: niezaprzeczalnie fotografia włącza się obecnie do nurtu sztuki wysokiej. Współcześni fotografowie to jednocześnie pełni twórczej wyobraźni artyści i wierni świadkowie upływającego czasu oraz zmian zachodzących w naszych społeczeństwach. Dlatego też należy fotografię rozwijać i upowszechniać tak, by jej obecność stała się normą we wszystkich większych miastach Europy, szczególnie zaś w Polsce, gdzie działalność artystyczna, także młodych twórców, jest bardzo intensywna i znacząca. Tworzony w tym właśnie duchu festiwal Transfotografia to międzynarodowe spotkanie wokół fotografii – trzecie już z kolei - w tym roku organizowane na przełomie sierpnia i września oraz października w Trójmieście: w Gdańsku, Gdyni i Sopocie. Festiwal jest największym wydarzeniem fotograficznym w Polsce północnej i jedną z najważniejszych imprez kulturalnych, realizowaną w różnych przestrzeniach wystawienniczych i miejscach spotkań Trójmiasta. Wydarzenie trwało będzie dwa miesiąc i obejmie realizację kilkunastu wystaw w miejscach temu dedykowanych: galeriach, muzeach, przestrzeniach teatralnych i koncertowych jak i mniej formalnych np. klubach muzycznych, filmowych, kawiarniach i przestrzeniach publicznych jak deptak miejski, park, molo nadmorskie. W 2007 roku wystawy zorganizowane w ramach Transfotografii w Gdańsku, Gdyni i Sopocie obejrzało około 330 tys zwiedzających! Rekordową widownię zanotowano na sopockim Molo podczas wystawy Szwajcarów Yana Mingarda i Albana Kakulyi. Wśród międzynarodowego grona autorów wystaw indywidualnych i grupowych w 2008 roku znajdują się artyści z Francji, Szwecji, Stanów Zjednoczonych, Szwajcarii, Słowacji oraz twórcy polscy. Do projektu zostali zaproszeni artyści znani i rozpoznawalni w międzynarodowym obiegu sztuki z przygotowanymi specjalnie na festiwal projektami, jak i autorzy młodzi, wkraczający dopiero w świat profesjonalnego wystawiennictwa.

Fotografia i kino

Trzecia edycja festiwalu Transfotografia w 2008 roku poświęcona będzie istniejącym od przeszło wieku związkom pomiędzy fotografią a kinem. Tym samym festiwal postara się podsumować w ujęciu artystycznym całe bogactwo ich relacji oraz umożliwić dialog pomiędzy sztuką ruchomego i nieruchomego obrazu. Festiwal pragnie też stworzyć okazję do refleksji nad samym obrazem oraz jego zdolnością przybierania różnorodnych form. Twórcy programu 2008 zdecydowali skupić się na sześciu odrębnych ujęciach tematu: jak fotografia ukazywała filmy oraz ich powstawanie; w jaki sposób fotografia kreowała kariery aktorskie oraz jak towarzyszyła ich rozwojowi; trzecie ujęcie odda głos fotografom kreatywnym, inscenizującym swoje zdjęcia, inspirującym się kinem jako tworzeniem nowej rzeczywistości itd. Zadamy też pytania o powody tworzenia fotografii sekwencyjnej: gdzie artysta tworzy prace złożone z serii fotografii tworzących opowieść. Przy okazji widzowie będą mogli prześledzić, jak fotografia ewoluowała w stronę kina – ruchomego obrazu, czasem zmieniając się z nim miejscami, innym razem w jaki sposób krzyżuje swoją przestrzeń ze sztuką wideo. Fotografia tropiła również ślady, które kino zaznaczało wszędzie tam, gdzie się pojawiło – również w sposobie postrzegania samych widzów. W tym podejściu zobaczymy, jak fotografia rejestrowała inwazję kina i jego wartości w różnych społecznościach, miastach i krajach. Ostatnie ujęcie postara się zademonstrować, w jaki sposób fotografię wykorzystują filmowcy i jakim narzędziem dla fotografów jest plan.

Terminy

Poszczególne wernisaże wystaw w ramach festiwalu są zgrupowane. Część pierwsza /27.08.-05.09.2008/ to głównie wernisaże wystaw twórców międzynarodowych w Gdańsku i Gdyni. Część druga / 14.09.-20.09/ to wystawy autorstwa twórców polskich w Sopocie. Całość wydarzenia zakończy się około 30.10. 2008.

Artyści :

Piotr Bujnowicz, Sebastian Copeland, Cédric Delsaux, Walter Carone, Michel Giniès, Vincent Godeau, Bettina Grossenbacher, Aneta Grzeszykowska, Aleksandra Hirszfeld, Françoise Huguier, Michael Johner, Andreas M. Kauffman, Peter Knapp, Magdalena Krajewska, Dominik Kulaszewicz, Krystian Kujda, Peter Lindbergh, Patrycja Orzechowska, Wojciech Plewiński, Marcin Przybyłko, Denis Rouvre, Michał Sikorski, Patrick Swirc, Véronique Zussau, Alicja Karska&Aleksandra Went, Stephan Zaubitzer.

Patronat medialny

„Gazeta Wyborcza Trójmiasto”, „Aktivist”, „Aktivist Exklusiv”, Radio Gdańsk, Trojmiasto.pl, Foto, Fotografia

Partnerzy 2008

W roku bieżącym partnerami instytucjonalnymi oraz unijnymi zostali: Miasto Gdańsk, Miasto Gdynia i Miasto Sopot – Prezydenci tych miast jako Honorowi Patroni Festiwalu kolejny już raz aktywnie wspierają Transfotografię. Patronatem honorowym zaszczyił nas także Jego Ekscelencja Ambasador Szwajcarii w Polsce, a realizację wystaw szwajcarskich artystów wsparła Szwajcarska Fundacja dla Kultury Pro Helvetia. Maison de la Photographie w Lille podjął się koprodukcji niektórych wystaw prezentowanych w ramach festiwalu. Festiwal cieszy się powodzeniem wśród partnerów z różnych gałęzi sektora prywatnego, jak firmy: Elektrociepłownie Wybrzeże SA, Saur Neptun Gdańsk oraz Saur France. Instytucjonalnie Transfotografia pozyskała bardzo ważne instytucje kulturalne Trójmiasta, oferujące swoje przestrzenie wystawiennicze, lub wsparcie realizacyjne, a są to Muzeum Narodowe i Gdańska Galeria Fotografii, Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia, Filharmonia Bałtycka, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Centrum Kultury w Gdyni, Pomorska Fundacja Filmowa, Galeria Pionova, PTH Kąpielisko Morskie Sopot oraz miejsca rozrywki i kluby artystyczne Trójmiasta.

Tegoroczny patronat nad festiwalem przyjęli

Prezydenci Miast Gdańsk – Gdynia - Sopot oraz Ambasador Szwajcarii w Polsce naszymi partnerami są:

Elektrociepłownie Wybrzeże S.A.

Saur Neptun Gdańsk

Szwajcarska Fundacja dla Kultury pro helvetia

Centrum Kultury w Gdyni

Kombinat Artystyczny – Agencja Strategii Eventowych

Miejsca

Wystawy Festiwalowe odbędą się w Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia, Akademii Sztuk Pięknych, Polskiej Filharmonii Bałtyckiej, Gdańskiej Galerii Fotografii, Galerii Pionova oraz w klubach: La Dolce Vita, Stacja de Luxe, Papryka, Spatif, Sanatorium, Mandarynka, Soho; a wystawy zewnętrzne: w Parku Oliwskim, na Sopockim Molo, wzdłuż ulicy Monte Cassino, na Skwerze Kościuszki w Gdyni.

W programie:

GDYNIA: Skwer Kościuszki

30.08.2008-29.09.2008, wernisaż 30. sierpnia, godz. 18.00.

Znakomite zestawienie mistrzów portretu gwiazd. Michel Johner o niemal 20 lat starszy od Piotra Bujnowicza prezentuje reportażowe ujęcia światowej sławy aktorów i aktorek.

Ze swadą podgląda ich oficjalną kondycję. Piotr Bujnowicz niejako w kontraście ujawnia bardziej intymny świat pracy z modelem. Jego portrety to raczej studia psychologiczne polskich celebrities.

-

Ø Michel Johner

Hurry Cannes! (1996-2006)

Zestaw 17 fotogramów o reportażowym charakterze jednego z najlepszych francuskich fotografów gwiazd filmowych Michela Johnera. Johner (rocznik '56) fotografuje dla najlepszych agencji paryskich i światowych. Hurry Cannes! To kilkuletni zapis wydarzeń związanych z największym europejskim Międzynarodowym Festiwalem Filmowym w Cannes. Ulotne chwile, wystudiowane uśmiechy aktorów świetnie maskują prawdziwe emocje. Pod pozą wielokrotnie jednak pojawia się zamyślenie, zatrzymanie ponadczasowej postaci współczesnych ideałów, m.in. Bruce'a Willis'a, Scarlett Johansson, Ashley Judd czy Antonio Banderasa.

Ø Piotr Bujnowicz

Portrety

Portrety są najbardziej tradycyjnym tematem fotograficznym. Od Nadara do dziś poza funkcją dokumentującą, zatrzymują prawdę psychologiczną osoby uwiecznianej. Od talentu, wrażliwości i umiejętności nawiązania porozumienia między fotografującym i fotografowanym zależy jakość i ponadczasowość portretu. Specyfika pracy Bujnowicza pozwala na spotkanie z najjaśniejszymi gwiazdami polskiego kina, z aktorami, reżyserami, scenografami. Jego twórczość w znakomity sposób dokumentuje krajobraz filmowy ale także poszerza pole kreacji portretowanych.

Piotr Bujnowicz, (rocznik '73) mieszka i pracuje w Warszawie. Fotograf, twórca filmów dokumentalnych, twórca agencji fotograficznej Fabryka Obrazu i Galerii Filmu Polskiego.

Partnerzy:

Miasto Gdynia

Centrum Kultury w Gdyni

Pomorska Fundacja Filmowa

GDAŃSK

- Polska Filharmonia Bałtycka im. Fryderyka Chopina

27.08.2008-29.09.2008, wernisaż 27. sierpnia, godz. 19.00.

Ø Peter Lindbergh, Kino

Cykl portretów gwiazd kina i sceny w zaskakujących zestawieniach. Zobaczymy m.in. Sharone Stone, Umę Truman, Penelopę Cruz, Johna Travoltę. Uznawany za jednego z największych mistrzów fotografii czarno białej Lindbergh przeddefiniował sens portretu fotograficznego. Jego prace cechuje głęboko emocjonalna analiza portretowanych a stosowany ascetyczny realizm i bezpretensjonalność powodują, że fotogramy mają charakter filmowych kadrów. Lindberg (rocznik '44) pochodzi z Niemiec, mieszka i pracuje w Paryżu.

Partnerzy: Elektrociepłownie Wybrzeże

Stacja De Luxe

27.08-29.09.2008, wernisaż 19. września godz. 19.00.

Ø Krystian Kujda, Samochody

Fotograficzne portrety samochodów w miejskich przestrzeniach stanowią opowieść o czasie, przemijaniu i pięknie ukrytym za brunatnym filtrem obiektywu. Samochodowa seria wymarłych ulic i ich zakurzonych bohaterów wydaje się filmową scenerią gangsterskich seriali amerykańskich z lat siedemdziesiątych XX w. Porzucone (bądź po prostu zaparkowane) pojazdy są jak gdyby częścią opuszczonej sceny akcji. Kto i w jakich okolicznościach zostawił dany samochód? Czasami sposób parkowania wskazuje na pośpiech, innym razem to 'porzucenie' miało miejsce wiele miesięcy temu. Bywa, że miejsce parkowania wydaje się zupełnie nie pasować do samochodu. "Samochody" nie są cyklem dokumentalnym. Wszystkie zdjęcia serii wykonane zostały holgą – plastikowym aparatem, którego właściwości (winietowanie, specyficzne ostrzenie) odrealniają obraz. Krystian Kujda (rocznik '81) jest filmoznawcą, mieszka i pracuje w Gdańsku.

Akademia Sztuk Pięknych, ul. Targ Węglowy

28.08.2008-19.09.2008, wernisaż 28. sierpnia, godz. 19.00.

Wystawa prezentowana w ASP gromadzi kilka projektów, gdzie film jako gatunek jest wspólnym mianownikiem. Obok prac fotografów portretujących gwiazdy w sposób nietypowy znajdziemy fotografie problemowe, kreatywne odwołujące się bezpośrednio do kina jako sztuki ułudy.

Ø Patrick Swirc, Wielkie gęby

Mówi się, że są to zwierzęta niezwykle, z oświetlonymi twarzami, czasami bezbronne. Rzuciłem się na przeciw ich pyskom. Ale wielkie pyski niekoniecznie mają wielkie usta. Zdarza się nawet, że są uzbrojone w małe zęby. Mają szyje, sierści, brody, zmarszczki, głowy, które wiją się w świetle jak gdyby właśnie wypełzły ze ślimaczej muszli. Ich pyski stanowią pułapki, wabią lub odrzucają. Ale jak wszyscy otwierają je czasami i ... nie mówią nic. Nazywa się ich atystami, idolami, półbogami, w których pulsuje talent, a siła opływa ich ciała na zewnątrz. Nie są przecież maszynami, chociaż kto wie? Istota ludzka jest o tyle groteskowa, o ile jej człowiecze zachowanie podlega ludzkiej instrukcji obsługi. Głęboko w środku zawsze znajduje się bestia, czasami słychać jej wycie, płacz, podrygi, egzaltacje, żyje i nie gaśnie, nawet kiedy światło zapada.
Patrick Swirc

Ø Sebastian Copeland, Portrety gwiazd

W zaskakujący sposób portretuje Amerykanin Sebastian Copeland Sandrę Bullock. Przyzwyczajeni do schematycznych postaci granych przez aktorkę, nagle odkrywamy jej nieoczekiwany potencjał. Wcielając się w rolę housewife czy femme fatale fotograf wykazuje wielki talent do improwizacji z aktorką.

Ø Denis Rouvre, Portrety

Od 1992 Denis Rouvre robi portrety ludzi z afiszów, którzy przeżywają właśnie swoje pięć minut. Są to gwiazdy w szczególnych momentach, obrazy żyjących mitów. Przy

każdym ulotnym spotkaniu stara się odkryć prawdziwą osobowość gwiazdy. W kilka minut między nim i modelem zawiązuje się rodzaj gry, często walki, czasami nawet konfliktu. Celem jest pozbawienie gwiazdy jej atrybutów, zaproszenie jej do przybrania innej kreacji jej własnej postaci.

Ø Andreas Kaufmann, Pocałunek III

Monumentalna projekcja wideo z cyklu The Kiss [Pocałunek] jest przywołaniem jednej z najsłynniejszych w historii kina sceny pocałunku. Artysta zatrzymał tę scenę i zwolnił ułamki sekund do kilkunastu minut, abyśmy jako widzowie mogli dać się zniewolić atmosferze napięcia i emocjonalnej gęstości obrazu. Zabieg formalnie nazwany przez eksperymentującego z projekcjami wielkoformatowymi Kaufmana freskiem wideo przybliży nas do formy fotograficznego zapisu. Poprzez maksymalne spowolnienie ruchu film The Kiss zdaje się być wielkim hologramem. Im dłużej mu się przyglądamy tym więcej wymiarów dostrzegamy. Zainspirowany wielką kinematografią artysta stworzył współczesny portret niepełnionej miłości. Coś jednak zostało spełnione, oczekiwania widza: cytata z filmu o miłości jest zatrzymaniem chwili gdy istnieje jeszcze szansa na happy end. Kaufmann (rocznik '61) jest artysta wizualnym. Mieszka i pracuje w Kolonii i Katalonii.

Ø Peter Knapp, Totem image/seconde

Peter Knapp jeden z najsłynniejszych szwajcarskich fotografów mody, w latach 1965-70 zrealizował cykl multiplikowanych portretów zaczerpniętych z taśmy filmowej. Nazywając je 'zatrzymanymi wizerunkami' stworzył dwu-sekundowe metraże, eseje i fabuły dla telewizji. U podstaw tego projektu leżało nawiązanie do popularnego przekonania, jakoby człowiek w momencie śmierci przeżywał projekcję własnego życia w ciągu sekund. Zdaniem artysty pomijając aspekt dramatyczny ten moment można przedstawić w 25klatkach na sekundę lub 1500 klatkach na minutę. Jest to czas na emocję. Obrazy totemiczne to krótkie filmy, przeniesione na papier fotograficzny, wystarczająco mocny by tworzyć zwój.

Ø Marcin Przybyłko, Fotosy

Fotograficzny cykl Fotosy rozwija wątek manipulacji, jakiej mogą podlegać wyrwane z kontekstu rzeczywistości nieruchome obrazy. Marcin Przybyłko posłużył się kadrami z kultowego w PRL'owskiej Polsce serialu kryminalnego w reżyserii Krzysztofa Szmagiera do unaocznienia mechanizmu narzucenia percepcji rzeczywistości. Poprzez zestawienie obrazu ruchomego – jako pierwotnego źródła i zatrzymanego kadru tego samego pochodzenia proces ten uwydatnia się. Skoro fotografia i film są najdoskonalszym gwarantem obrazowego podwojenia tego świata, który zwykliśmy w nich widzieć to popularny film okazuje się świetnym substytutem rzeczywistości. Zdjęcia to wybrane szczególnie brutalne sceny z serialu, który paradoksalnie w całości taki nie był. Pozbawione obrazowego kontekstu fotografie prowokują nas do

dopowiedzenia historii, której fragment widzimy na zdjęciu. Szukamy w nich ruchu, wyjaśnienia, rozwinięcia narracji. (w obrazach ruchomych szukamy raczej uspokojenia, bezruchu, chwili na kontemplację).

Ø Françoise Huguier, Ciało & Krew

Zdjęcia były robione podczas realizacji filmu Claire Denis « Trouble Every Day ». Film, który opowiada między innymi o miłości w połączeniu z kanibalizmem był dla mnie źródłem inspiracji. Mogłem więc dokonać zbliżenia krwi i ciała, które poruszyło mnie i zafascynowało jednocześnie dzięki możliwości zadania bólu i zniewolenia. Plan, który obrazował koszmar w filmie przemieniał się w ekscytację estetyczną i wizualną. Kształt ciała kobiety przykrytego zakrwawionym prześcieradłem obrazuje spoczywającą statua pokrytą krwią.

Krew zdaje się być najważniejszą materią życia, sednem naszego człowieczeństwa. Ślady zakrwawionego ciała stają się mieszaniną cierpienia, odkupienia grzechów, wyczerpania świętości.

Poprzez moje zdjęcia chcę zobrazować polifonię krwi, która pyta o świętość materii, zdrowia i chorobliwości, żywotności i marności, miłości i wojny, przemocy jak i harmonii.

Ø Magdalena Krajewska, Penthouse

Miniaturowy świat w którym mieszają się wyobrażenia dziadka na temat kobiet i wyobrażenia wnuczki na temat domu to niezwykła mieszanka męskiej i kobiecej historii z lekkim posmakiem modnego, lekko zakazanego retro. Spotykamy tu i dziadka i wnuczkę w roli podglądaczy – jednak jak układa się ta gra spojrzeń i co z tego wynika – trzeba zobaczyć na wystawie.

- Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia

29.08.2008-28.09.2008, wernisaż 29. sierpnia, godz. 18.00.

honorowy patronat: Pan Ambasador Szwajcarii Bénédict de Cerjat

Międzynarodowy Festiwal Fotografii 'Transfotografia' w swojej tegorocznej odsłonie prezentuje w CSW Łaźnia trzy wystawy nawiązujące bezpośrednio do związków fotografii i sztuki filmowej. Trzy różnorodne projekty: Cédric Delsaux, Witryna rzeczy. Gwiazdne Wojny I i II; Bettina Grossenbacher, Les visiteurs du soir oraz Veronique Zussau, Alicja są wyrazem fascynacji współczesnych artystów kinem jako wykreowaną rzeczywistością wpływającą na postrzeganie świata i jego wartości. Kinematografię można nazwać 'wnuczką' fotografii, której początki to dagerotypie Louisa Jacques Daguera z 1830 roku. Jej rozwój jako sztuki dokumentującej, użytkowej towarzyszył eksperymentom i próbom przekraczania jej możliwości. Kiedy w 1896 roku bracia Lumière zaprezentowali kinematograf stało się oczywiste, że czas udało się niejako zarchiwizować, a magia nowej techniki otworzyła zupełnie inne obszary twórczości, m.in. możliwości manipulacji obrazem ruchomym.

Ø Cedric Delsaux, Witryna rzeczy. Gwiazdne Wojny I i II.

Dla pokoleń widzów trylogia George'a Lucasa Gwiazdne wojny stała się miarą

wszystkich produkcji z gatunku science fiction a wyobrażenia kosmosu na trwałe wpisały się we współczesną ikonografię popkultury. Francuski fotograf Cédric Delsaux także uległ magii niezapomnianego, filmowego obrazu świata międzygalaktycznej rozgrywki dobra i zła. Posługując się wybranymi postaciami stworzył cykl portretów dawnych bohaterów we współczesności. Odwołując się do archetypicznego starcia sił, artysta pozwolił widzom na opowiedzenie się po którejś ze stron. Witryna Rzeczy Delsaux to wizualny oksymoron, pozwalający odkryć nieznaną przestrzeń na pograniczu prawdy i fałszu, piękna i brzydoty, rzeczy istotnych i błahych, w estetyce "pomiędzy". Tak przedstawione miejsca nabrały nowego wymiaru i mogą konkurować z najlepszymi dekoracjami hollywoodzkich produkcji. Cédric Delsaux (rocznik '74). Mieszka i pracuje w Paryżu.

Ø Bettina Grossenbacher, *Les visiteurs du soir* [Wieczorni goście]

Instalacja złożona z lightboxów z widokami wewnątrz sal kinowych autorstwa szwajcarskiej artystki Bettiny Grossenbacher to przywołanie atmosfery pięknych i tajemniczych jednosalowych wewnątrz kinowych.

W latach 2004 i 2005 artystka zrealizowała fotograficzny cykl dokumentujący wnętrza 68 kin w Paryżu. Wykonywała zdjęcia pustych ekranów, tuż przed rozpoczęciem projekcji. Na niektórych fotografiach widoczne są postacie widzów, jednak większość kin jest pusta. Sekwencje obrazów antycypują jakby następującą projekcję: jednak nie widzimy kadrów filmów ani nazwiska reżysera, nazwy kina ani adresu, daty i godziny rozpoczęcia seansu. Obrazom towarzyszą teksty Hansmartin'a Siegrist'a, mówiące o świetle i cieniu, czasie i przestrzeni tworzących teorię obrazu filmowego. Bettina Grossenbacher zaprasza w swojej instalacji widzów do miejsca gdzie pogłębia się wyobraźnia, i gdzie każdy przeżywa swoją własną historię. Przywołując specyficzną atmosferę małych i dużych świątyń projekcyjnych, pustych holów, neonów ze znakiem drogi ewakuacyjnej i wygodnych foteli – deklaruje tym samym uwielbienie dla kina. Paryż – miasto niegdyś z największą ilością sal kinowych - do dziś jest stolicą refleksji filmowej - jak mówi autorka.

Bettina Grossenbacher jest aktorką, artystką wizualną, mieszka i pracuje głównie w Bazylei. Zajmuje się fotografią, wideo, instalacją audiowizualną i performance. Wystawia od 1995 roku, brała udział m.in. w Międzynarodowym Festiwalu Mediów Viper w Bazylei, Międzynarodowej Konferencji Muzyki Komputerowej w Gothenburgu, wystawach i festiwalach w Szwajcarii, Francji, Argentynie, Norwegii, Chile, Bośni i Hercegowinie itd. W Polsce jest to jej pierwsza wystawa.

Ø Veronique Zussau, Alice

Instalacja Véronique Zussau Alice jest opowieścią o dokonywaniu wyborów i poszukiwaniu swojego miejsca w życiu. Bohaterka tej baśni, czy raczej snu Alicja, po drodze, jak w powieści Louisa Corolla, przeżywa większe i mniejsze dramaty, przygody w coraz bardziej zglobalizowanym świecie. Świecie gdzie zasady są dopasowane do sytuacji, nie istnieją wartości stałe. Alicja, której wizerunek zaczerpnięty został z animowanego filmu Disneya jest widzialna na 500 arkuszach transparentnej

folii. Towarzyszące obiektowi film video to fragment z onirycznego dramatu filmowego Alain Resnais'a pt. Zeszłego roku w Marienbadzie, w którym nieznajomy mężczyzna przekonuje kobietę, o łączącym ich niegdyś romansie. Ponieważ bohaterka nie pamięta tego faktu, wszystko wydaje się surrealistycznym snem. Podobnie jak abstrakcyjny obiekt rzeźbiarski i księżyc który w rzeczywistości jest Ziemią widzianą przez satelitę. Veronique Zussau (rocznik '62) mieszka i pracuje w szwajcarskim Bern.

Wystawy zorganizowane przy wsparciu: **Szwajcarskiej Fundacji dla Kultury PRO HELVETIA**

Partnerzy:

Miasto Gdańsk

Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia

Saur Neptun Gdańsk S.A.

- Klub ŻAK

01.09.2008 – 29.09.2008, wernisaż, 1. września godz. 19.00.

Ø Vincent Godeau, Matka i syn, (1989)

W serii Matka i syn Vincent Godeau w formie dyptyków proponuje spotkanie mitu i rzeczywistości. Zestawienia kadrów z rodzinną relacją aktorów pełniących role synów i matek zostały precyzyjnie skonstruowane. Historyczny wybór filmów, spowodował wyczuwalne napięcie, gry między widzialnym i ukrytym. Skomplikowana i odwieczna relacja ying i yang, z freudowskim kontekstem prowadzi widza przez bezmiar miłości, nienawiści, obojętności, erotyki. Projekt ten w ciekawy sposób poszerza podejmowany przez inną artystkę Transfotografii 2008 - Patrycję Orzechowską - sposób rejestrowania klisz emocjonalnych. Godeau (rocznik '54) mieszka i pracuje we Francji.

Ø Stephan Zaubitzer, Kina Popularne

Zaubitzer podejmuje ten temat od 2003. Jeśli sale kinowe w mieście nie są zamykane, popadają w ruinę, łącznie ze ścianą, która służy jako ekran, a która nigdy już nie będzie biała. Jednak Zaubitzer odnajduje piękno w tych miejscach, podkreśla go poprzez swoje prace, pomijając ubóstwo tamtejszej kultury. Wykorzystuje materie, kolory, widoki z troską o wyrazistość przestrzeni, komponuje ją z geometrią ekranu, na którym pojawiają się twarze z obrazem w obrazie. Początkowo w 2004 r. prace przygotowywane były na World Press Photo w Amsterdamie. Potem pojawił się pomysł rozszerzenia projektu, próby spojrzenia na kina w innych krajach na innych kontynentach: Maroko, Republika Dominikany, Bombaj, Madagaskar, Kuba, Teksas. Praca poszerzała się o nowe doświadczenia, stawała się coraz bardziej zróżnicowana. Na Kubie odkrył wyrafinowane dekoracje, ślady dawnego przepychu. Zajął się przestrzenią wyświetlania filmów na wolnym powietrzu, również drive-in w Stanach Zjednoczonych, ale nie poświęcił im więcej uwagi niż tym w Ouagadougou.

- Gdańska Galeria Fotografii

02.09.2008-29.09.2008, wernisaż 3. września godz. 18.00.

Ø Wojciech Plewiński, Zbigniew Łagocki, Waclaw Nowak, Kobylegródek Story, Western, 1963

Projekt Kobylegródek Story został zrealizowany jako fotokomiks w 1963 roku przez Wojciecha Plewińskiego przy współudziale, Zbigniewa Łagockiego, Wacława Nowaka. Był rodzajem inscenizowanej fotografii, historii rodem z dzikiego zachodu z dobrym szeryfem, złymi bandytami, porwanymi kobietami i pogodnymi Indianami. Sceneria kanionu, kostiumy i charakteryzacja oraz dopracowana 'choreografia' pojedynków jak i towarzyszące foto-opowieści pełne humoru dialogi sprawiły, że projekt został wydrukowany w 4 kolejnych numerach Przekroju w 1964 roku. Współcześnie odczytujemy Kobylegródek Story jako prekursorskie działanie fotografów wobec tematyki westernu w Polsce. Choć ironiczne, to z pewnością wyraźne są nawiązania do Edwarda Sherrifa Curtisa a pojedynki wzorowane na kanonicznych spaghetti westernach. Stworzony wspólnie przez ludzi zbliżonych zawodowo: artystów i dziennikarzy, cykl odczytywany był w czasach reżimowych jako symbol tęsknoty za imperializmem toteż tym cenniejsza historycznie zdaje się publikacja cyklu w opiniotwórczym magazynie jakim był Przekrój. Projekt w doskonały sposób poszerza dziś nasze myślenie o związkach fotografii i filmu i wpisuje się znakomicie w historyczny kontekst Festiwalu Transfotografia 2008. Wojciech Plewiński, (rocznik '28), był wieloletnim współpracownikiem tygodnika Przekrój. Od 1959 roku zajmuje się fotografią teatralną, która stała się jedną z ważniejszych dziedzin jego sztuki

Partnerzy: Muzeum Narodowe w Gdańsku, Gdańska Galeria Fotografii

- PARK OLIWSKI

Ø Walter Carone, Retrospektywa

Paryski fotograf słynnych aktorów, piosenki, pisarzy i polityków stworzył kilka tysięcy portretów sławnych ludzi. Plenerowa wystawa w Parku Oliwskim obejmuje 40 fotografii zrealizowanych w latach 1949-1980, portretów studyjnych, plenerowych i prywatnych gwiazd filmu, min. Marleny Dietrich, Brigitte Bardot, Marlona Brando, Catherine Deneuve, Audrey Hepburn i innych. Jest to premierowy pokaz w Polsce.

- Galeria Pionova, ul. Olejarna2, Gdańsk

~ 15.09.-15.10.2009

Ø Patrycja Orzechowska, Bez tytułu, 2007

Patrycja Orzechowska od lat inspiruje się formą filmową, w dotychczasowych projektach stylistycznie zbliżała się do formalnych środków wielkiej awangardy z surrealistami na czele. W najnowszym cyklu Bez tytułu artystka podała analizie emocjonalną stronę przekazu kanonicznych fabuł filmowych. W cyklu bez tytułu prezentuje zestaw kadrów – cytatów ze światowej kinematografii. Obrazy dotyczą trudnych relacji par heteroseksualnych. Par, które w zbiorowej pamięci widzów uosabiają konkretne przeżycia miłość, zdradę, przemoc, zniewolenie. Nie łatwo zidentyfikować postacie, gdyż obraz poddano manipulacji, zmiękczeniu, które niejako łagodzi przekaz opresyjnych historii. Artystka stworzyła szaradę, w której nie tylko wytrawni amatorzy kina rozszyfrują wielkie role, małe dramaty i duże emocje. Projekt ma charakter procesualny, poprzez różnorodne zestawienia ma moc opowiadania różnych historii zmieniających oryginalną wymowę cytowanych filmów. Patrycja Orzechowska (rocznik '74) mieszka i pracuje w Gdańsku. Zajmuje się fotografią, filmem, sztuką w przestrzeni publicznej jak również grafiką użytkową.

Partnerzy: Marszałek Województwa Pomorskiego

Ø Aneta Grzeszykowska, Untitled Film Stills (2006)

Kadry filmowe bez tytułu to swoisty cover czy raczej remake cyklu Cindy Sherman sprzed blisko 40 lat. O ile Sherman w czarno białych kadrach przywoływała, lub kreowała sceny filmowe wcielając się w główne role żeńskie, o tyle Grzeszykowska zatrzymuje barwny świat współczesnej Warszawy. Dokładnie odtworzona kompozycja kadrów i charakteryzacja bohaterki przenosi widza w lata 60, 70 XX wieku. Ta nostalgiczna nuta działa perfekcyjnie wobec pozbawionej tożsamości artystki przyjmującej rolę innej artystki. Cykl ten jest jakby odbiciem lustra w lustrze, nieskończonym ciągiem powielanych kadrów. Grzeszykowska (rocznik '74) mieszka i pracuje w Warszawie. Realizuje prace fotograficzne, filmy video, instalacje rzeźbiarskie. Studiuje problem kreowania nowej tożsamości i manipulacji figurą ludzką.

Wystawa dzięki uprzejmości Galerii Raster

SOPOT

Molo/Sanatorium

14.09. - 14.10. 2008, wernisaż 14. września godz. 16.00. - Molo, godz. 18.00. - Sanatorium

Ø Michel Giniès

Gwiazdy na wolności, 2003

Cykl fotograficznych portretów, znanego francuskiego fotografa Paryża. Ginies zaobserwował znanych aktorów, w nieznanym szerszemu widzowi okolicznościach, w kawiarniach, na spotkaniach prywatnych, w pejzażach miasta. W latach 70tych XX wieku, nie istniała presja paparazzich, gwiazdy korzystały z pełnej wolności i dostępności miasta. Ginies (rocznik '55) mieszka i pracuje w Paryżu.

Soho

- 17.09 – 17.10.2008, wernisaż 10. września, godz. 19.00.

Ø Dominik Kulaszewicz, Level 0

Papryka

- 04.09.-04.10.2008, wernisaż 4. września, godz. 19.00.

Ø Michał Sikorski, Fantom

Cykl „FANTOM” składa się 13 fotografii, wykonanych aparatem średnio-formatowym na czarno-białej kliszy. Odbitki w formacie 50x60 wykonywane ręcznie w ciemni przez autora. Po raz pierwszy fotografie zostaną zaprezentowane 2008r. w klubie „Papryka” w Sopocie w ramach festiwalu TRANSFOTOGRAFIA 2008. Wernisaż zostanie otwarty kostiumowo-muzyczną inscenizacją – mrocznym orszakiem fantoma. Po wernisażu szalona impreza fantoma, za **adapterami stanie Olo Tasak.**

Mandarynka

-19.09 – 19.10.2008, wernisaż 21. września godz. 18.00.

Ø Aleksandra Hirszfeld, ! Re:MM

!Re:MM to próba przepracowania „ikony”, rozumianej jako coś wzorcowego oraz rodzaj gry ze strategią powtórzenia. Narzędziem rozgrywki staje się sukienka MM, ikony piękna. Multiplikacja postaci, dzięki kultowemu rekwizytowi „wcielających się” w Marylin, narusza nietykalność, w którą obrasta ikona popkultury, zarazem jednak działanie to nie jest obliczone wyłącznie na destrukcję. Wizerunki 82 osób, które zgodziły się wziąć udział w sesji zdjęciowej (tyle lat dziś miałyby MM), nie służą prostemu wygrywaniu piękna rzeczywistego przeciw urojonemu, „opresyjnemu” Kanonowi Piękna. Idzie raczej o dwuznaczny hołd dla MM – konkretna zmysłowa forma nabiera intensywności w zderzeniu z elementem ikony, poddanej nieoczekiwanej próbie... Wybór MM nie jest przypadkowy – to jedna z najczęściej omawianych, repetytywnie wykorzystywanych i analizowanych ikon popkultury. Wśród produkcji poświęconych MM mamy m. in.: 300 000 stron internetowych, książki napisane przez Carol Oates, FredaGuiles’a i Anthony’ego Summersa, sztuki Arthura Millera (jednego z jej mężów), wizerunek aktorki Jayne Mansfield, przypominającej kopię MM, piosenkę Candle in the Wind śpiewaną przez Eltona Johna, a także prace Andy’ego Warhola, czy – sięgając na polski rynek – Katarzyny Górnej...

Organizatorzy:

Fundacja Transfotografia

Ul. Kościuszki 35 / 1a 81-702 SOPOT

contact@transfotografia.com

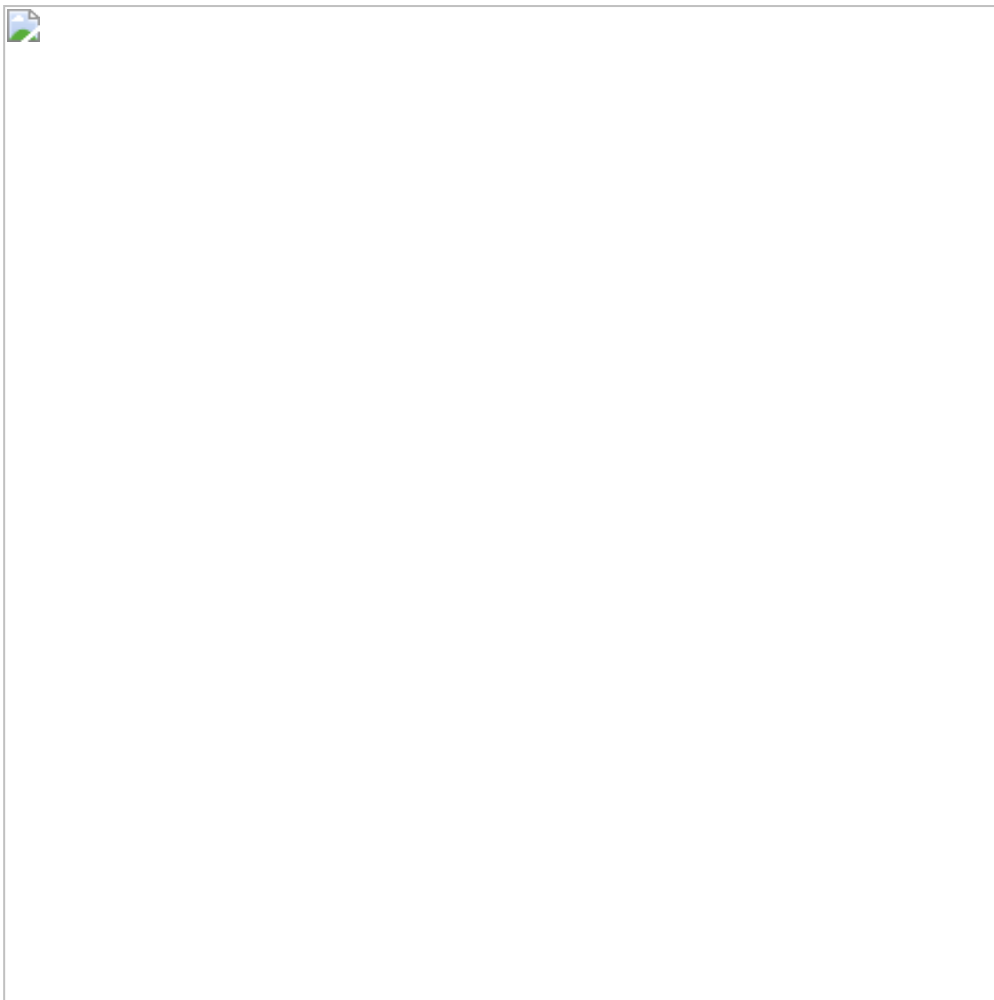
www.transfotografia.com

www.transphotographiques.com

www.maisonphoto.com

Kurator główny, dyrektor festiwalu:

Olivier Spillebout

Data: 2008-08-27 27.08 - 28.09.2008

Miejsce: Gdańsk, Gdynia, Sopot Gdańsk, Sopot, Gdynia

Organizator: Fundacja Transfotografia